

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.019/2012/3.szám

A Szegedi Ítéltábla a **(jogtanácsos neve, címe)** által képviselt **(I.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos I. rendű, valamint a **(II.rendű felperes neve, címe)** alatti székhelyű II. rendű felpereseknek - a Dr. Géczi István ügyvéd (által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság (Szegedi Törvényszék) 2011. november 25. napján kelt 7.P.21.239/2011/12. számú ítéletével szemben az I. és II. rendű felperesek által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az I. rendű felperest, fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 30.000,- (Harmincezer) Ft másodfokú eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 120.000,- (Egyszázhuszezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a II. rendű felperest, fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 75.000,- (Hetvenötezer) Ft másodfokú eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 420.000,- (Négyszázhuszezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az I. rendű felperes egyéni vállalkozóként 1998. decemberében 10 évre szóló megbízási szerződést kötött az alperessel. A **(település neve, utca, házszám)** alatti üzletében az alperes nevében eljárva kegytárgyakat értékesített és temetési szolgáltatást nyújtott. A szerződés 7. és 8. pontjában foglaltaknak megfelelően kötelezettséget vállalt arra, hogy az alperes cégtábláját, mint a „alperes neve bizományosi temetkezési irodája és üzlete” megnevezéssel az üzlet külső bejárata mellé kifüggeszti. Az alperes vállalta, hogy a szükséges reklámokat az I. rendű felperes címének feltüntetésével saját költségére megjelenteti.

A megbízott kötelezettséget vállalt arra, hogy az említett 10 év alatt, sőt azt követően sem végez a megbízóval azonos tevékenységet. E kötelezettség megszegése esetére kötbér fizetését vállalta. A II. rendű alperes - háromoldalú megállapodás

eredményeként - 2006. június 26. napjától az I. rendű felperes szerződéses jogutódjaként folytatta a megbízotti tevékenységet.

A II. rendű felperes 2008. augusztus-október közötti időszakban három személy temetése kapcsán saját nevében állított ki számlákat a temetkezési szolgáltatásról és a befolyt pénzüsszeggel az alperes felé nem számolt el. Az alperes 2008. november 5. napján szerződésszegésre hivatkozással azonnali hatállyal felmondta a szerződést.

A Csongrád Megyei Bíróságon az alperes pert indított jelen per felpereseivel szemben 49.112.450,- Ft kötbér megfizetése iránt. A Csongrád Megyei Bíróság 11.G.40.203/2009/40. számú ítéletével - amely a Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.146/2011/2. számú ítélete folytán emelkedett jogerőre - jelen per I. rendű felperesével szemben előterjesztett keresetet elutasította, míg a II. rendű felperest - a kikötött kötbér mérséklésével - 3.356.750,- Ft kötbér megfizetésére kötelezte.

Az alperes 2009. januárjától a helyi hirdetési újságban közzétette a következőket: „A **(kereskedelmi egység neve)**-nál a alperes neve belvárosi irodája megszűnt”. A felperesek bejelentése nyomán a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság DAF-975-4/2010. számú határozatával megtiltotta az alperesnek az idézett hirdetés közzétételét. Ezt azzal indokolta, hogy olyan reklámot tett közzé, amely jogsértő, mivel olyan kikötést is tartalmazott, amely a Reklámtörvény 22. § (2) bekezdésében taxatív felsorolt elemek között nem szerepel.

Az alperes bejelentése folytán eljáró Makó Város Jegyzője 2010. augusztus 26. napján hozott határozatával az eljárást megszüntette azzal, hogy a **(kereskedelmi egység neve)**-ban található helyiséget nem a II. rendű felperes használja, ott temetkezési szolgáltatásnak minősülő tevékenységet nem végez. A Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatal a jegyző határozatát 2010. október 21-én helybenhagyta.

Az alperes 2009. július 16. napján bejelentéssel élt az illetékes rendőrkapitányságon, ismertette a II. rendű felperessel fennállott szerződéses viszony részleteit és kitért arra is, hogy a megbízott három temetkezés kapcsán saját nevében végzett temetkezési szolgáltatást. Kérte, hogy az említett jogellenes cselekmények miatt a rendőrség tegye meg a szükséges intézkedéseket. A Makói Városi Ügyészség a B.840/2009/14-III. számú határozatával az I. rendű felperessel szemben folyó nyomozást részben megszüntette, részben pedig folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette és magánokirat-hamisítás vétsége miatt vádat emelt ellene a Makói Városi Bíróságon.

Keresetében az I. rendű felperes 2.000.000,- Ft nem vagyoni kár, míg a II. rendű felperes 7.000.000,- Ft elmaradt haszon megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkoztak, hogy az alperes az I. rendű felperest jogellenes fenyegetéssel akarta rávenni a megszűnt megbízási szerződés tovább folytatására. Közölte, ha erre nem hajlandó, akkor minden eszközt igénybe vesz annak érdekében, hogy ellehetetlenítse. Ennek megfelelően alaptalan feljelentést tett ellene a rendőrségen, és eredménytelen eljárást kezdeményezett vele szemben a jegyző előtt. Az alperesnek szerepe van abban is, hogy az I. rendű felperest érintően adóhatósági eljárás indult. Végül pert indított ellene, melyben alaptalanul jelentős összegű kötbért követelt. Mindezek hatására az I. rendű felperes üzleti jóhíre sérelmet szenvedett és az egészségi állapota is megromlott.

A II. rendű felperessel szemben jelentős részben megalapozatlan pert indított az alperes és alaptalan eljárásokat kezdeményezett. Ezzel valójában azt kívánta elérni,

hogyan a szerződés megszűnése után a II. rendű felperes ne végezhesen temetkezési szolgáltatásokat. Mindezek miatt a II. rendű felperes az elmúlt két és fél évben elesett a 10 %-os jutaléktól, így 7.000.000,- Ft kár érte. Az alperes jogszerűtlenül járt el akkor is, amikor a **(kereskedelmi egység neve)** elnevezést használva újsághirdetéseket tett közzé. Az alperes kérte a kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy az általa kezdeményezett eljárások megindítása jogszerű volt. A perben a bíróság megállapította a szerződésszegés tényét, erre alapítva a II. rendű felperest kötbér fizetésére kötelezte. Tagadta a jogellenes fenyegetés, valamint az adóhatósági eljárás körében tett rá vonatkozó felperesi állítások valóságát. Jogellenes magatartás hiányában kérte mindkét kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Az I. rendű felperes keresete kapcsán kifejtette, hogy a bírói gyakorlat szerint valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése, büntető feljelentés megtétele önmagában személyiségi jogsértést nem valósít meg. Mivel az alperes indokolatlanul bántó, sértő kifejezéseket beadványaiban nem használt, önmagában az I. rendű felperessel szembeni perindítás ténye, illetve a büntető feljelentés megtétele nem tekinthető jogsértőnek, függetlenül ezen eljárások eredményétől. Nem bizonyította a perben az I. rendű felperes azt sem, hogy az adóhatóságnál az alperes bejelentést tett. A már kifejtettek szerint azonban a bejelentés sem minősült volna jogsértőnek. Az alperesi jogellenes fenyegetés körében az I. rendű felperes közeli hozzátartozója, **(személy 1.neve)**, továbbá **(személy 2.neve)** közvetett információkon alapuló vallomása állt rendelkezésre, ezek a fenyegetés tényét nem igazolták. Az I. rendű felperes egészségi állapotának romlása alperesi jogellenes magatartás hiányában nem alapoz meg kárigényt. A **(kereskedelmi egység neve)** kereskedelmi név, az alperes csak a névtulajdonos II. rendű felperes tekintetében követhetett el jogsértést, ezért erre az I. rendű felperes kárigényt nem alapíthatott.

A II. rendű felperes keresete kapcsán is az volt a bíróság álláspontja, hogy a felperes nem tudta bizonyítani az alperes jogellenes magatartását, azt sem, hogy versenyjogsértés, tisztességtelen bojkott-felhívás történt volna, ezért ezt a keresetet is elutasította.

Az ítélettel szemben mindkét felperes fellebbezéssel élt, ebben keresetük szerinti döntés hozatalát kérték.

Az I. rendű felperes arra hivatkozott, hogy az alperes feljelentésének 2-4. bekezdésében valótlan tényállítások szerepelnek, a jogellenesség bizonyított. A perindítás során indokolatlanul bántó, sértő állítások történtek, hiszen az alperes azt állította az I. rendű felperesről, hogy szerződésszegést követett el. Változatlan álláspontja szerint bizonyította, hogy az alperesi jogellenes fenyegetés megtörtént. Kifogásolta, hogy a bíróság elvetette annak a két tanúnak a vallomását, akikkel csupán azt kívánta igazolni, mikor volt az ügyvezetők között személyes találkozás. Az adóhatósági vizsgálat kapcsán a bejelentő személyének tisztázása érdekében kérte az adóhatóság megkeresését, de ez is elmaradt. A nem vagyoni kár kapcsán kiemelte, a pszichés károk objektív mércével nem mérhetők, az erkölcsi kár maga jelenti a jogsértést.

A II. rendű felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy keresetét nem a Tpvt. rendelkezéseire, hanem a Ptk. 339. §, valamint 5. és 6. §-okra alapította. Az alperes részéről visszaélésszerű joggyakorlás történt, amikor hirdetésében a **(kereskedelmi egység neve)** nevét használta. A hirdetés célja nem a tájékoztatás volt, hanem az, hogy ezzel a II. rendű felperes gazdasági tevékenységét ellehetetlenítse. A felszólítások, az

eljárások, a perindítás mind olyan cselekmény, amely arra irányult, hogy a II. rendű felperes ne folytasson más javára olyan tevékenységet, mint amelyet az alperessel kötött szerződés alapján végzett. Azzal érvelt, hogy végeredményben a jogszerűnek tűnő magatartás is lehet összességében, hatásában jogellenes.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperesek fellebbezése **alaptalan**.

A felperesek keresetükben az alperes jogellenes magatartását abban jelölték meg, hogy különböző eljárások kezdeményezésével személyiségi jogsértést követett el. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, a hasonló ügyekben kialakult bírói gyakorlat szerint valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése, per megindítása vagy akár büntető feljelentés megtétele önmagában személyiségvédelmi per megindítására nem ad alapot (Legfelsőbb Bíróság EBH 2002.624. számú elvi határozat, BH 2002/223., 2004/357., BDT 2006/9/134., eBDT 2006/1429. és eBDT 2006/1376. számú jogeset).

A perindítás önmagában személyiségvédelmet nem alapoz meg annak javára, aki félként ezen eljárás alanya. A megindult eljárás keretében dönthető csak el az érvényesített jog alapossága vagy alaptalansága. A peres eljárás során tett nyilatkozat akkor sérthet személyiségi jogot, ha az bántó, sértő; a kereseti tényállítások - így például a szerződésszegés körében előadottak - erre nem alkalmasak, mert csak az igényérvényesítés megalapozására szolgálnak.

A személyiségvédelem szempontjából annak nincs jelentősége, ha utóbb e tények a bizonyítási eljárás tükrében nem minősülnek valóznak, feltéve, hogy ezek a tényállítások nem sértőek, indokolatlanul bántóak, illetve durván sértő kifejezéseket nem tartalmaznak.

A magánjogi jogviszonyokban kialakult érdemi vita, konfliktus kezelésének jogállami eszköze a perindítás, az egyes jogkérdésekben az eltérő nézetek, vélemények kifejtése, ütköztetése, ami helyesen a peres eljárásban és nem más fórumokon, nem más módon történik. Nem érhet senkit hátrány amiatt, ha az általa jogosnak vélt követelését peres eljárásban rendeltetésszerű joggyakorlás mellett érvényesíti, a perben adekvát tényállításokat tesz és logikus levezetés alapján fogalmazza meg valós jogkérdésekben a véleményét, még ha az alaptalannak is bizonyul.

A perbeli esetben az alperes az I. rendű felperessel szemben szerződésszegésre hivatkozással korábban valóban alaptalan keresetet terjesztett elő, a per anyagának ismerete alapján azonban megállapítható, hogy az I. rendű felperesre vonatkozóan sértő, bántó kijelentést egyik beadvány sem tartalmazott. Ilyen sértő, bántó állításokat, minősítéseket az alperes más eljárásokban sem tett. Valóban bejelentéssel élt a rendőrhatóságnál, amelyben az I. rendű felperes tevékenysége kapcsán a szükséges intézkedések megtételét kérte, ennek során azonban valótlán, sértő tényállításokat nem fogalmazott meg. A bírói gyakorlat szerint nem alapozza

- 5 -

Pf.I.20.019/2012/3.szám

meg a feljelentő kártérítési felelősségét az sem, ha azt a személyt, akit a feljelentés, bejelentés bűncselekmény elkövetésével gyanúsított, az eljárás során azonban - az ügy körülményei alapján - az ellene emelt vád alól a bíróság felmenti (BH 2009/7/214.). Az I. rendű felperes tekintetében a bejelentés nyomán indult nyomozást az

ügyészség részben megszüntette, részben pedig úgy döntött, van olyan cselekmény, melynek kapcsán a bűncselekmény alapos gyanúja fennáll, ezért a vádemelés indokolt.

Az I. rendű felperes egyik eljárás kapcsán sem tudta megjelölni azt az alperesi sértő, bántó kijelentést, amely alapján a személyiségi jogsértés megállapítható lett volna.

A II. rendű felperes az érdeksérelmét abban jelölte meg, hogy az alperes a **(kereskedelmi egység neve)** elnevezést használva újsághirdetést jelentetett meg, amely valójában a II. rendű felperesi tevékenység ellehetetlenítését célozta. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság az eljárása során nem a szerződő felek egymás közötti viszonyában kialakult jogvitában döntött, hanem kizárólag a fogyasztók érdekeinek védelmében járt el. Az alperes hirdetését nem a **(kereskedelmi egység neve)** elnevezés használata miatt találta jogsértőnek, hanem azért, mert a hirdetményt - a határozat okfejtése szerint - reklámnak értékelte és abban olyan kitételt talált, amelyet a Reklámtörvény 22. § (2) bekezdés taxatív felsorolása nem tartalmazott.

Az alperes által közzétett hirdetmény a felperes jóhírnevét, személyiségi jogait nem sérti. A felek egymás közti szerződéses viszonyában ugyanis a megbízási szerződés rendelkezései az irányadók. Ezen szerződés 7. és 8. pontja értelmében a megbízott vállalta, hogy az üzlet külső bejárata mellé a „alperes neve bizományosi temetkezési irodája és üzlete” megnevezéssel az alperes cégtábláját kifüggeszti, a megbízó pedig kötelezettséget vállalt arra, hogy ezt az üzletet rendszeresen reklámozza. Ezen szerződéses rendelkezések, kötelezettségvállalások ismeretében az a hirdetmény, amely a megbízási jogviszony megszűnésére vonatkozóan a fogyasztók számára megfelelő tájékoztatást tartalmaz, a II. rendű felperes személyiségi jogait vagy a Tptv. előírásait nem sérti.

Egyebekben a II. rendű felperes üzleti tevékenysége, forgalma, bevételei nem az alperes magatartása miatt változtak meg, így ha csökkent is az árbevétele, az nem az alperes magatartásával áll okozati összefüggésben. Az érdemi változást valójában az jelentette, hogy a felek között megszűnt a megbízási szerződés. Bár az alperes erre nézve ajánlatot tett, a II. rendű felperes a szerződéses kapcsolat továbbfolytatásától elzárkózott. Az alperes semmiben nem akadályozta a II. rendű felperest üzleti terve megvalósításában, ezzel szemben a II. rendű felperes döntött arról, hogy az ingatlanban nem temetkezési tevékenységet folytat, hanem azt bérbeadás útján hasznosítja, ilyen módon folytatja tovább a gazdasági tevékenységét.

A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az I. és II. rendű felperes fellebbezése egyaránt eredménytelennek bizonyult, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelesek megfizetni a pernyertes alperes másodfokú eljárási költségét, az ügyvédi munkadíj összegének megállapítása a

kifejtett tevékenységgel arányban a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont, valamint (5) és (6) bekezdés alapján történt.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a peresztes I. és II. rendű felperes köteles megfizetni külön felhívásra az állam javára (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, valamint 15. § (1) és (3) bekezdés).

Szeged, 2012. április hó 12. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Mányoki Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró